

Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 15/06/2022 a les 10:00

Mireia: «Em calia una teràpia bèstia, engolir un litre d'ayahuasca o fer un disc»

La barcelonina-formenterenga acaba de presentar el primer disc i ens regala una versió acústica de «Piga», una de les peces que el conformen

Mireia, acompanyada del cantautor formenterenc Santgenís

Mireia Farré Canela és **Mireia**, una barcelonina de naixement i formenterenga de cor que viu a cavall entre els dos llocs. Fa molts anys que compon les seves cançons, però fins ara no s'havia decidit a gravar-les i ensenyar-les. *Somriuen les deixalles* (autoeditat) és el seu primer disc. Un treball que ha viscut intensament, sense perdre's cap moment de l'enregistrament. De moment, però, només el podem gaudir en línia, ja que no hi ha prevista cap edició física. Li hem demanat que ens gravés una versió acústica d'una de les seves cançons i ho hem aprofitat per tal que ens expliqui més coses del disc.

Estrenem la versió acústica de 'Piga'. Parla'ns d'aquesta cançó.

És el resum de tot. Parla de la necessitat de comunicar-se i de la incapacitat de trobar les paraules adequades perquè el missatge arribi al receptor de la manera que tu t'has imaginat. Arriba un moment que com que no trobes els recursos, explotes. Quan vaig escriure aquesta cançó em sentia com el vàter de Duchamp, que ningú no entén, però que està exposat a un museu fora de context. L'escolta és agradable, però està escrita des de la foscor. És una cançó a la qual tinc un afecte especial perquè me'n recordo molt de quan l'escrivia.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=unRtrY8Pn1c>

Parlem del teu projecte. Qui és Mireia?

Jo he estat en diversos grups de música i en paral·lel escrivia les meves cançons. En algun grup havia escrit jo les cançons, però no les considerava 'les meves cançons' sinó part del ritual. Amb un

dels grups, fins i tot vam arribar a publicar un disc, però aleshores vaig deixar-lo perquè no m'hi sentia identificada. Era un grup de pop electrònic en castellà, o sigui, tot el contrari del que jo volia fer. Es deia **Salónica**. Jo també soc actriu i vaig descobrir que quan cantava aquelles cançons no sabia fer el paper. Han anat passant els anys i tenia pendent fer les cançons, però sempre ho havia anat posposant.

I al final, ha arribat l'hora.

Quan celebrava els èxits dels altres, hi havia una part de mi que tenia ganes, ja no de fer un disc, sinó d'abocar tota l'energia en un projecte meu. Vaig pensar que em calia una teràpia bèstia: engolir un litre d'ayahuasca o fer un disc. I vaig fer el disc. L'objectiu era divertir-se amb el procés i que m'agradés el resultat. Al principi ni tan sols havia pensat a penjar-ho a Spotify ni res.

Des de quan fas cançons?

Des que vaig agafar una guitarra quan tenia 14 anys. Hi ha cançons que tenen més de deu anys! Moltes les he descartat perquè ja no m'hi identifico i altres m'han anat acompanyant.

I ara en quin moment estàs? Segueixes escrivint?

Tot ha anat molt de pressa. La proposta ha crescut, l'he penjat a la xarxa i estic assajant per fer-lo en directe. I sí, segueixo escrivint, no puc parar. Penso 'assaja!' però tinc més ganes d'escriure.

Les teves cançons reflecteixen el que has escoltat i llegit?

Jo he escoltat molta música en anglès. M'agradava molt l'**Ani Difrancó**, que no té res a veure amb el que jo escric. Evidentment, el que he llegit m'ha influenciat en la manera d'expressar-me, però penso que la meua manera d'escriure té més a veure amb trobar les paraules exactes del que vull expressar que no pas amb el que he llegit.

Has dit que aquestes cançons són una purga. Explica'ns-ho

Per això es diu *Somriu en les deixalles*. Jo em poso a escriure quan estic inquieta i molts cops és per coses negatives. Necessitava treure aquesta negativitat. Dic que de la merda en farem compost?

La Rosalia va incloure la veu de la seva àvia en una cançó?

Ja sé per on vas i no té res a veure. Jo vaig incloure la veu del germà del meu avi ja fa molts mesos. Quan m'ho van dir, no m'ho podia creure! És una cançó dedicada al meu avi, però només tenia la seva veu queixant-se. Al final vaig incloure la del meu tiet avi de l'altra banda. Així, de cop la cançó va prendre més sentit. Tots els meus avis eren pagesos

També criden molt l'atenció les col·laboracions del disc. Com han sorgit?

La **Maria Rodés** i jo ens vam conèixer a l'escola de teatre. Anàvem juntes a classe i som molt amigues. Jo he viscut molt de prop els processos dels seus discos i ella sempre m'estira perquè gravi. Li vaig demanar si hi cantaria i em va dir que sí. La segona és la del **Natxo Tarrés**. Jo vaig aprendre a tocar la guitarra sobretot amb les cançons de **Gossos**. I també feia cors a les seves cançons. El novembre passat em vaig apuntar a uns retirs de meditació que organitza el **Natxo**. L'últim dia em va preguntar què feia i li vaig explicar que feia un disc. Vam tenir una conversa molt bonica sobre la música i la indústria. Després vaig començar a somiar que me'l trobava i que volia cantar al disc. El vaig escriure i li vaig enviar la cançó 'Barça nova?'. Aquell mateix dia a la nit ja tenia les veus gravades del **Natxo**. La darrera col·laboració és la de **Pepino Pascual**. Vam coincidir en un espectacle de pàllassos i vam tenir molt bona sintonia. Va sorgir amb molta naturalitat.